

TOT UN PAÍS PER DECIDIR

PRÒLEG

TOT UN PAÍS PER DECIDIR

EL LLIBRE DELS
COLORS PER LA REPÚBLICA
CATALANA INDEPENDENT

TU ★
DECI
DEIXES

ESQUERRES PER
LA INDEPENDÈNCIA

Aquesta obra té una llicència Creative Commons:
Reconeixement - No comercial - Compartir per igual

Disseny i maquetació: **Xavi Iroz Pascual**
Il·lustració portada: **Rita Martin Monés**
Correcció: **Joan Barnet Gabanyach**
Coordinació: **David Hernández Teixidó**

Edició: **Esquerres per la Independència**
Països Catalans, 2015

TOT UN PAÍS PER DECIDIR

PRÒLEG

Els darrers anys s'han produït al nostre país grans mobilitzacions populars al voltant dels drets nacionals, socials i democràtics. L'origen rau en els pactes de sortida del franquisme, que confluïren en l'actual Constitució espanyola de 1978 i que abocaren a la Transició subsegüent, presidida per l'actual règim monàrquic i per un procés acordat ja sota pressió del denominats "poders fàctics", que ha anat esdevenint progressivament de bloqueig i de reculada cada cop més sistemàtica en tots els camps.

Comença el segle actual amb les dues majories absolutes aconseguides pel Partit Popular a Espanya, encara que separades pel parèntesi socialista dels governs de Rodríguez Zapatero, que tot i la sintonia inicial amb els dos governs catalans d'Entesa – representant una societat molt més plural i democràtica que l'espanyola- culminen amb l'incompliment de compromisos i promeses i amb la sentència del Tribunal Constitucional (TC) de 2010, que inicia el trencament definitiu de tota solució en el marc del règim constitucional espanyol tal com és entès pels dos grans partits que s'han repartit durant quasi 40 anys el poder polític i econòmic. Res no fa pensar, tampoc, que unes noves majories a les Corts i al govern estatals hagin de canviar res de substancial en la imposició sistemàtica de la majoria demogràfica espanyola contra la minoria catalana.

A les massives mobilitzacions impulsades arreu dels Països Catalans durant la darrera dècada pels moviments populars en defensa del territori, en contra de la guerra d'Iraq i en favor de la resolució pacífica dels conflictes mundials i regionals que la segueixen, en defensa dels drets socials i laborals, per un habitatge digne com a dret essencial de ciutadania, contra el sistema de corrupció, en defensa dels serveis públics, de la llengua, sistemàticament amenaçada, menyspreada o directament privada als xiquets i les al·lotes a l'escola, i en exigència i d'una democràcia real i participativa, s'hi ha afegit la gran mobilització, en aquest cas concretament a Catalunya, d'antuvi pel dret d'autodeterminació (Dret a Decidir) i,

finalment, directament per la independència, que ha obert les portes a albirar un canvi de model polític, social i econòmic profund al nostre país.

Aquesta mobilització popular s'està trobant amb la tossuda negativa de les institucions espanyoles (que compten amb el suport de les oligarquies espanyola i catalana) a adequar la legalitat comuna a la realitat democràtica, a la vindicació d'autodeterminació. Negativa que té la seva arrel, sobretot, en la manifestació de les potencialitats emancipadores –també per a Espanya- que el procés sobiranista de Catalunya conté en si mateix.

Són els poders econòmics i financers espanyols i catalans els qui han estat intentant igualar o fer descarrilar el procés, primer a través de proclames de reformes, de dilacions o terceres vies, que mai han arribat a substanciar-se en res de concret, amb l'objectiu evident de guanyar temps i d'intentar un nou pacte entre elits que permeti mantenir l'*statu quo* actual. Ara, però, ja actuen directament amb l'ús de tots els elements moderns d'una guerra bruta en tots els fronts: polític, legislatiu, jurídic, econòmic, cultural, mediàtic i policial. També a nivell internacional. Les coercions, les amenaces, la concentració de tots els poders de l'Estat a les mateixes mans, sense separació ni, sovint, maquillatge de cap mena, prenen forma quotidiana al costat de les mentides, la xenofòbia pública, el tractament de la ciutadania catalana com de segona categoria i objecte de tota mena de vexacions en clau de "normalitat" de la forma de fer de l'estat espanyol o, simplement, d'Espanya.

Fou per això que més de 80 organitzacions, entre partits i entitats i unes 900 persones a títol individual vam posar en marxa la campanya de les Esquerres pel SíSí, emulant la doble resposta afirmativa a la doble pregunta que ens dugué a les urnes el 9 de novembre (9N) de l'any passat .

Després d'aquell monumental acte de desobediència cívica als poders de l'estat espanyol, amb quasi 2'4 M de persones participant i votant, i en què un 89 % de les quals ho féu per la doble resposta afirmativa a un estat independent, ara ens trobem en uns moments en què el rearmament de tots els poders de l'Estat, concentrats tots a mans de la majoria absoluta del PP i amb l'aquiescència en general del PSOE, ens empeny cap al procés de ruptura democràtica endegat pel poble català, obrint el camí cap a la República Catalana independent que

pugui desenvolupar a bastament una democràcia de qualitat en el seus continguts econòmic, polític, cultural i social.

Estem convençuts de poder acabar amb el règim d'una minoria adinerada i corrupta que només vetlla pels seus interessos i que, a partir del debat i la lluita populars i en el marc del procés constituent, podrem construir un país que garanteixi el dret a l'habitatge, a uns sistemes educatiu i sanitari públics i de qualitat, a un lloc de treball digne i a unes pensions públiques garantides. Un país que promogui i protegeixi el territori i la cultura i on no tinguin cabuda les discriminacions per qüestions de gènere, d'orientació sexual, d'origen o de qualsevol altra mena.

La nostra primera aportació al debat constitucional de la República Catalana l'hem resumit des de l'origen en 16 punts programàtics que avui apleguem en un llibre que vol expressar tots els colors de la paleta, la constel·lació de les llibertats. És per això que entre nosaltres en diem el llibre de colors.

Teniu a l'abast un seguit de propostes en diferents camps dels drets i dels deures de ciutadania, de l'organització política democràtica, de la majoria d'edat participativa i de l'enfortiment de l'estat del benestar que ni són exclusives ni representen cap pensament únic al si de les esquerres. És per això que cada proposta va signada per qui en té l'autoria personal o col·lectiva.

I amb això volem significar que són només algunes de les pinzellades que ens defineixen. N'hi ha més. En falten. Tot és obert i plural.

Hi és comuna, això sí, l'entesa sobre la necessitat d'una ruptura democràtica i la voluntat d'avançar en les llibertats del nostre poble i en la justícia social que es mereix.

La República Catalana que guanyarem serà possible si mantenim i augmentem la mobilització social davant de les retallades dels governs català i espanyol i contra l'oposició de l'estat espanyol al dret a decidir del poble català, tot sumant-hi el màxim d'organitzacions, entitats i persones de l'esquerra social i política transformadora en cerca de la ruptura democràtica que asseguri aquesta alternativa d'una manera perdurable.

Cridem, doncs, tots els sectors, organitzacions i persones que vulguin construir un futur de justícia social i de llibertat a afegir-se al camí per la independència del país, entesa la independència com l'eina imprescindible per abastar un futur superador de totes les desigualtats i de totes les injustícies.

Esquerra per la Independència
Maig de 2015

www.tudecideixes.cat

@esquerresxlaind

fb.com/esquerresxlaind